

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Kas neneša savo kryžiaus ir eina paskui mane, negali būti mano mokinys (Lk 14, 27)

Kartais Jėzaus pasakyti žodžiai skamba keistai ir sukelia prieštarigus jausmus, verčia suabejoti tuo, kad tai iš tiesų mūsų Viešpaties mintys. Antai Jo išstarmė: „Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykančioje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net savo gyvybės, negali būti mano mokinys“ (Lk 14, 26) kelia tikrą sumaištį. Savaiame kykla klausimas: „Ar gali Tas, kuris kvietė mylėti net savo priešus (‘Mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia. Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo niekintojus’ (Lk 6, 27-28)), liepti neapkęsti pačių artimiausių žmonių?“

Mielieji, jei mes gerai pažintume laikmetį, kada gyveno Kristus, ne paviršutiniškai skaitytume Šventąjį Raštą, bet atsižvelgtume į visas aplinkybes, kurios nulėmė vieną arba kitą mintį, prieštaravimų kiltų vis mažiau. Šiuo konkrečiu atveju reikėtų atsižvelgti į tai, jog Jėzus kalbėjo aramėjiškai, o šioje kalboje nėra lyginamųjų laipsnių, todėl žodžiai „mažiau mylėti“ tiesiog virto žodžiu „neapkęsti“. Taigi galime drąsiai perfrazuoti: „Jeigu nemylėsite artimųjų mažiau nei

Jėzaus, negalite būti Jo mokiniai.“ Meilė Kristui nepanaikina meilės artimiesiems, kitiems žmonėms, tiesiog juos turime mylėti dėl Dievo. Kiekvienas santykis, kiekviena bendrystė turi kilti iš Dievo meilės mums. „Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo“ (1 Jn 4, 16), – tvirtina apaštalas Jonas.

Žinoma, tuos Jėzaus žodžius, kaip ir tolesnius, Evangelijoje pagal Luką užrašytus: „Kas neneša savo kryžiaus ir eina paskui mane, negali būti mano mokinys“ (Lk 14, 27), galima būtų aiškinti, jog jie skirti tiems, kurie nori būti patys ištikimiausi Jėzaus sekėjai. Tačiau evangelistas Lukas išimčių nedaro: jis Jėzaus žodžius skiria visiems, kurie nori vadintis Jo mokiniais.

Kiekvienas mūsų turime klausti savęs, kam skiriu pirmumo teisę, kokias vertybes keliu į pirmą vietą. Ar kartais Dievas netampa gera priemone mūsų reikalams tvarkyti? Ateiname į bažnyčią geriausiai atveju padėkoti už patirtas malones, sėkmingus sandėrius, atgautą sveikatą ir dar daugelį dalykų, tačiau didžiąją mūsų maldų dalį užima prašymai, tiesiog rei-

kalavimai padėti vienu ar kitu klausimu.

Mielieji, Jėzus paskelbė Dievo karalystę žemėje, o tai reiškia, kad Jis trokšta persmelkti visas mūsų gyvenimo sritis, trokšta būti „viskas visame kame“ (1 Kor 15, 28). Šia prasme minėtų Jėzaus žodžių radikalumas visiškai pateisinamas. Pasiryžimas sekti Jėzų neturi būti priimtas lengvabūdiškai. Pasiryžęs sekti Kristų turi elgtis panašiai kaip norintis statyti bokštą statybininkas, kuris pirma rūpestingai apskaičiuoja statybos išlaidas, arba kaip karalius, kuris prieš stodamas į kovą gerai pasveria savo karinę jėgą. Vadinasi, kiekvienas, pasiryžęs ištikimai sekti Jėzų, turi gerai pamąstyti, kaip jis realizuos Dievo karalystės kūrimui gautąsias Dievo dovanas – gabumus, talentus, charizmą bei kaip atsilieps į Dievo Bažnyčios tarnystę, būdamas šeimos tėvu ar motina, auklėtoju, tarnautoju, politiku, vadovu ar kitas žemiškąsias pareigas užimančiu žmogumi. Kai pasiryžtame atiduoti savo gyvenimą Viešpačiui Jėzui Kristui, kaip Gelbėtojiui ir Išganytojiui, įvyksta svarbiausias pokytis, kuris radikalčiai keičia ir santykius su artimaisiais.

Spalis – Švč. Mergelės Marijos rožinio mėnesis.

*Kviečiame į bendrą maldą už taiką pasaulyje, tėvynėje ir šeimose!
Pamaldos mūsų bazilikoje vyks kiekvieną vakarą po šv. Mišių.*

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Kristaus Prisikėlimo parapijos informacija

*Lenkijos, Baltarusijos, Latvijos ir Lietuvos Vyskupų
Konferencijų atstovų viešnagė
Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikoje*

Jau nebe pirmi metai Lietuvoje vyksta bendri Lenkijos ir Lietuvos Vyskupų Konferencijų atstovų susitikimai tarpusavio santykiams palaikyti bei plėtoti, dalyvaujant vyskupams iš Baltarusijos ir Latvijos.

Rugsėjo 13-ąją šie garbingi svečiai iš kaimyninių šalių po broliško priėmimo Kauno kunigų seminarijoje apsilankė ir mūsų šventovėje. Tarpusavio ryšių grupės pirmininkas iš Lietuvos Vyskupų Konferencijos pusės – Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila konferencijų salėje

pristatė susitikimo dalyvius: Lenkijos grupės pirmininką Elko vyskupo augziliarą vyskupą Romuald Kaminski, Lomžos vyskupo augziliarą Tadeuš Bronakowski, Kunigų marijonų vienuolijos Lenkijoje provinciolą kun. Pawel Naumowicz MIC, Rygos arkivyskupą metropolitą Zbignievs Stankievičs, Liepojos vyskupą Viktor's Stulpin's, Kaišiadorių vyskupą Joną Ivanauską ir Vilniaus arkivyskupo augziliarą vysk. Arūną Poniškaitį.

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

Klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius, pasveikinęs atvykusius vyskopus, padėjo už jų norą susipažinti su mūsų parapijos veikla. Monsinjoras trumpai pristatė mūsų bažnyčios istoriją, prasidėjusią nuo mažos bažnytėlės, papasakojo, kaip atgimė ir kilo dabartinė bazilika ir plačiai pateikė duomenis apie šią dieną parapijos gyvenimą, veikiančias institucijas, apžvelgė liturginę, evangelizacijos sritis, komunikacijos ir katalikiškos kultūros sklaidą bei kt. Parapijos *Carito* vedėja Jūratė Matkovičienė svečiams papasakojo apie *Caritas*, Socialinės pagalbos centro veiklą, teikiamas paslaugas, organizuojamus parapijiečiams mokymus bei pagalbą.

„Esame labai dėkingi už pasisakymus, nesitiki, ar esate tik parapijos židiny, ar Lietuvos? – kalbėjo Elko vyskupas augziliaras Romuald Kaminski. – Labai svarbu visa, ką jūs darote, kad kiekvienas parapijietis gali įsijungti į grupių veiklą. Ačiū Jums.“

„Esu nustebintas parapijoje vykstančia veikla ir gyvenimu, – sakė Rygos arkivyskupas metropolitas Zbignievs Stankievičs. – Manychiau, viskas vyksta pagal Dievo planus. Jūs atsivėrėte Dievui.“

„Labai miela buvo klausyti ir girdėti mano gimtojoje parapijoje vykstančiu gyvenimu, – džiaugėsi Kaišiadorių vyskupas Jonas Ivanauskas. – Dieve, padėk Jūsų darbuose.“

Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila, apibendrinamas susitikimą, kalbėjo apie tikinčiųjų santykį Lietuvoje, Lenki-

joje, Latvijoje. Jis pabrėžė, kad Lenkija mums yra didelė pagalba bei parama, mes turime ir galime daug ko pasimokyti, ko netekome sovietmečiu. „Ten labai stiprus visuomenės užnugaris, mums verta juos pažinti iš arčiau. Linkiu aplankyti kaimynus, jų šventoves, surengti išvykas, atverti jų dvasios klodus. Tai mums atvira mokykla, o mes, gyvendami šalia, nepažįstame šio krašto“, – patarė vyskupas.

Po šilto susitikimo, kuriame dalyvavo ir parapijiečiai, bazilikoje buvo aukojamos šv. Mišios lietuvių, lenkų ir lotynų kalbomis. Joms vadovavo Elko vyskupas augziliaras Romuald Kaminski, koncelebravo svečiai vyskupai, svečias kun. Nerijus Šmerauskas iš Kanados ir parapijos kunigai. Šv. Mišių pradžioje monsinjoras V. Grigaravičius pasidžiaugė, kad turime gausų būrį garbingų svečių, ir pakvietė melstis vieni už kitus, prašyti Dievo palaimos sau ir ganytojams, kad jie ištikimai vadovautų savo vyskupijoms.

Elko vyskupas Romuald Kaminski homilijoje kalbėjo: „Šiandien šis susitikimas maldoje išskirtinis, kadangi šie metai yra Dievo Gailestingumo metai. Sunku įsivaizduoti, kad neužilgo šitie metai užsibaigs. Iš tikrųjų labai turime įsigilinti į turinį, kadangi Gailestingumo metai yra pilni Dievo malonės.“ Vyskupas su dideliu džiaugsmu prisiminė savo dalyvavimą pavasarį vykusiame Dievo Gailestingumo kongrese Vilniuje, dėkojo, kad kiekvieną dieną žmonės meldžiasi prie Dievo Gailestingumo Motinos paveikslu. Jis kvietė visą gyvenimą sekti Dievo Gailestingumo pavyzdžiu, nes Jėzus sako: „Būkite gailestingi, kaip ir dangiškasis Tėvas gailestingas.“

Vyskupas patarė įsižiūrėti į Dievo Gailestingumo paveikslą, kalbėjo apie Gailestingumo Dievo bruožus, kad širdyje būtų ramybė, nuolankumas ir kad tuos dalykus perduotume artimui. Jis atkreipė dėmesį, kad labai dažnai mes mėgstame kalbėti apie gerį, apie maldą, apie pagalbą, o vėliau, kada darome sąžinės sąskaitą, jei apskritai tai darome, matome, kad šie dalykai liko tik žodžiuose. Baigdamas homiliją, vyskupas dar kartą paragino visus, pasibaigus šioms liturginiams Šventojo Tėvo paskelbtiems Gailestingumo jubiliejaus metams, ir ateityje priimti gailestingumo iššūkį – visą gyvenimą daryti gailestingumo darbus pagal Dievo paveikslą.

Po šv. Mišių aukštieji svečiai pabuvojo kolumbariume, aplankė terasoje Šiluvos Švč. Mergelei Marijai dedikuotą koplyčią, apžiūrėjo parapijos namus.

Švč. Mergelės Marijos Gimimo atleidai Kristaus Prisikėlimo parapijoje

Rugsėjo 18 d. parapijoje vyko džiugi šventė – Švč. Mergelės Marijos Gimimo atleidai. Prieš 11 val. šv. Mišias, vadovaujant Kauno kunigų seminarijos auklėtiniui Martynui Povylaičiui, pradėjome rengti savo širdis Eucharistijai Gailestingumo vainikėlio malda ir Dievo Gailestingumo litanija.

Sumos šv. Mišioms vadovavo garbus svečias – Kauno arkikatedros bazilikos vikaras kun. Artūras Kazlauskas, koncelebravo parapijos vikaras kun. Julius Grigonis ir rezidentas kan. dr. Robertas Pukenis.

Atlaidų vedėjas kun. Artūras Kazlauskas pasveikino šv. Mišių dalyvius, atėjusius švęsti Švč. Mergelės Marijos gimtadienio. „Nutilus garsiesiems Šiluvos atlaidams, šį sekmadienį atėjome į šią baziliką švęsti Švč. Mergelės Marijos gimtadienį ir dalytis šiai dienai skirtos Evangelijos mintimis. Tad atverkime savo širdis Švč. Mergelei Marijai“, – kvietė kun. A. Kazlauskas.

Per homiliją kun. Artūras kalbėjo, kad Evangelijos ištraukos

kartais reikalauja didelių komentarų, nes kartais sunku suprasti Dievo Žodį. Taip ir šiandien Evangelijoje Jėzus keistokai prabyla apie sukąjį prievaizdą ir šio pasaulio apsikūrusius vaikus. Kunigas kvietė nesivadovauti tokia pasaulio logika, o būti tikrais krikščionimis, būti šviesos vaikais, tapti mažutėliais Jėzaus mokiniais.

Po homilijos, Tikėjimo išpažinimo ir visuotinės maldos kunigas Artūras pašventino Švč. Mergelės Marijos su kūdikiu paveikslą, kuris papuoš terasoje esančią Šiluvos Švč. M. Marijos koply-

čią. Šį paveikslą padovanojo dailininkas Eugenijus Varkulevičius, mūsų bazilikos koplyčiai taip pat nutapęs ir Kryžiaus kelio stočių paveikslus.

Į šv. Mišių liturgiją įsijungė skaitovai bei Jaunų šeimų ratelio šeima su vaikučiais, atnešusi atnašas.

Po iškilmingo Eucharistijos šventimo, giedant chorui „Viešpatie Jėzau, mūsų Karaliau“, gausus būrys tikinčiųjų ėjo procesiją aplink baziliką paskui Švč. Sakramente mus laiminantį Jėzų.

O kokia gi šventė ir atlaidai be muzikos ir be šurmilio? Taigi tie, kurie neskubėjo namo skanių pietų, konferencijų salėje dar galėjo pasidžiaugti liaudiškos muzikos ansamblio „Bičiuliai“ koncerto garsais.

Atlaiduose buvo puiki galimybė ne tik pasimelsti, pašlovinti Viešpatį, padėkoti mūsų visų Motinai Marijai, bet ir padaryti gerą darbą: „Marijos radijo“ atstovai ragino paremti Marijos radiją, pagalbos taip pat prašė karo varginamos Ukrainos žmonės.

Šv. Mišios už taiką pasaulyje, Dievo tautą, gyvus ir mirusius vyskopus, kunigus, diakonus

Rugsėjo 22 d., 10 val., Kristaus Prisikėlimo bazilikos konferencijų salėje vyko Kauno I dekanato kunigų konferencija „Kunigystė ir gailėstingumas“, skirta Gailėstingumo metams.

Į konferenciją susirinko ne tik Kauno parapijų klebonai, rektoriai, kunigai, bet ir dvasininkai iš kitų vyskupijų. Konferencijoje taip pat dalyvavo Kauno arkivyskupijos arkivyskupas metropolitas Lionginas Virbalas SJ, vyskupas augziliaras Kęstutis Kėvalas, Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas ir ISM Vadybos ir ekonomikos universiteto Ekonomikos ir politikos programos direktoriaus doc. dr. Vincentas Vobolevičius.

Pranešimus skaitė vyskupas augziliaras Kęstutis Kėvalas ir ISM Vadybos ir ekonomikos universiteto Ekonomikos ir politikos programos direktoriaus doc. dr. Vincentas Vobolevičius. Po kiekvieno pranešimo kunigai, pasiskirstę į grupes, diskutavo girdėtomis temomis.

Po konferencijos 13 val. bazilikoje apie 50 dvasininkų procesija žengė prie altoriaus švęsti Eucharistijos, dalyvaujant gausiai susirinkusiais tikinčiaisiais. Šv. Mišių liturgijai vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas L. Virbalas SJ, koncelebravo Kauno arkivyskupas emeritas S. Tamkevičius SJ, Šiaulių vyskupas E. Bartulis, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, prel. dr. V. S. Vaičiūnas, mons. A. Jagelavičius, Kauno kunigų seminarijos rektorius mons. A. Žukauskas, Kauno arkivyskupijos kurijos kancleris mons. A. Grušas, Tauragės dekanas, Švč. Trejybės bažnyčios klebonas V. Gedvainis ir gausus kunigų būrys.

Arkivyskupas L. Virbalas SJ, nuoširdžiai pasveikinęs visus šv. Mišių dalyvius, pakvietė drauge melstis už taiką, gyvus

ir mirusius vyskopus, kunigus: „Malda visuomet turi didelę galią, šiandien meldžiamės už taiką. Popiežius Pranciškus taip pat neseniai meldėsi už šalis, kuriose vyksta karas. Melskimės už iškeliavusius pas Viešpatį dvasininkus ir vieni už kitus. Šiandien taip pat yra graži proga pasveikinti Panevėžio vyskupą emeritą Juozą Preikšą, švenčiantį 65 metų kunigystės jubiliejų ir kunigus, švenčiančius sidabrinį kunigystės jubiliejų – tai mons. Vytautą Grigaravičių, mons. Kęstutį Grabauską, kun. Albertą Stanulį ir kun. Ričardą Rutkauską, tarnaujantį Vokietijoje. Junkimės į bendrą maldą, patikėdami visa Viešpačiu ir Jam dėkodami.“

Per homiliją arkivyskupas Lionginas Virbalas SJ komentavo pirmąjį skaitinį iš Koheleto knygos, retoriškai klausdamas, ar tikrai nieko naujo nėra po saule, ar tie klausimai, kurie iškyla žmogui, vėl tokie patys, kaip ir pačios pirmosios Šv. Rašto knygos? Jis kalbėjo, kad vis dėlto mes, kaip krikščionys, turime kai ką naujo – tai Kristaus Prisikėlimo naujovę, naujovę, kuri perkeičia žmogų ir pasaulį, keičia Bažnyčios situaciją. Šiandien kunigams svarbu girdėti žmonių lūkesčius, su atvira

širdimi jų klausyti, kad savo ruožtu galėtume prabilti apie Jėzaus Prisikėlimą. Bažnyčia yra kūnas, ir ji bus gyva, kai mes būsimė jos gyvi nariai, Kristaus Kūno nariai. Arkivyskupas kvietė kunigus nepriklausomai nuo kunigystės metų leistis būti šaukiamiems Jėzaus bei linkėjo, kad niekas nenustelbtų tylaus kviečiančio Jėzaus balso: „Palik visa ir sek paskui mane!“ ir nenustabdytų jų šiame kelyje. „Pasitikėkime Dievu, tenesutrikdo eiti drąsiai pradėtu keliu, pasitikėkime Jėzumi, Jo žodžiu. Iš tikrųjų gera juo pasikliauti“, – baigė homiliją Kauno arkivyskupas metropolitas.

Šv. Mišios baigėsi iškilmingu vyskupų palaiminimu ir jubiliatų pasveikinimu.

Padėkos už kunigystės dovaną šv. Mišios

Rugsėjo 24 d., 18 val., Kristaus Prisikėlimo bazilikoje buvo aukojamos Padėkos šv. Mišios. Dėkoti Dievui už 25-erių metų kunigystę prie altoriaus atėjo parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius ir kun. Ričardas Rutkauskas, lydimi kun. dr. Domininko Valenčio SSD, Šeduvos Šv. Kryžiaus atradimo parapijos klebono kun. Virginijaus Kazaičio, Krakų Šv. apaštalo evangelisto Mato parapijos klebono kun. Emilio Jotkaus, Svėkšnos Šv. apaštalo Jokūbo parapijos kun. Sauliaus Katkaus, Marijos radijo direktoriaus kun. Povilo Narijausko, Šv. Antano parapijos alt. Juozo Čepėno, Kristaus Prisikėlimo parapijos vikarų – kun. Juliaus Grigonio ir kun. Lino Šipavičiaus.

Eucharistijos liturgijai vadovavo

mons. Vytautas Grigaravičius. Šv. Mišių pradžioje klebonas pakvietė visus maldoje prisiminti ne tik kunigus, bet ir visus tuos, kurie jiems padėjo siekti kunigystės.

Homiliją sakė profesorius kun. dr. Domininkas Valentis SSD, šiuo metu einantis sielovados tarnystę Vokietijoje:

– Mieli tikintieji, visų pirma noriu padėkoti mons. Vytautui, kad pakvietė į šitą šventę ir kviesdamas pasakė: „Iš visos širdies“. Aš esu vienas iš paskutiniųjų profesorių, kurie atstovauja praėjusį laiką, kiti jau išėjo į amžinybę. Vienas labai protingas kunigas man kartą pasakė: „Kunigas turėtų pasakyti gerą pamokslą, kuriame turėtų Dievą girti ir velnią peikti.“ Koks turėtų būti šis pamokslas? Lenkiu jūsų dėmesį į šio sekmadienio

antrąjį tekstą – Pauliaus laišką Timotiejui. Jis buvo paskirtas kunigu. Koks privalėtų būti kunigas? Visų pirma švenčiausia jo pareiga yra skelbti Dievo žodį ir meilę Dievui. Išskelti tikintiems brangiausią Dievo dovaną – Kristaus Kūną ir Kraują. Per išpažintį kunigas yra nusidėjėliams atrama, o Kristus, kaip nusidėjėlis, tyliai miršta už latrą. Ir kaip jūs jau žinote, kunigas privalo būti ir oratorius, ir rašytojas, ir mokytojas, ir statytojas – tokia jo pareiga. Jūs visi gerai žinote, kad kunigai yra žmonės. Kunigas yra žmogus yra kilęs iš žmonių. Yra kunigų, stokojančių pagrindinių kunigiškų savybių. Jie, kaip ir mes, kartais yra šaltesnio būdo, kartais irzlūs,

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

nepakantūs. Atleiskite savo kunigams. Jie yra kilę iš jūsų pačių ir turi tas pačias silpnynes, tuos pačius trūkumus. Noriu prašyti jus – melskitės už kunigus, už mus! O dabar kreipiuosi į jus, mieli brangūs broliai, savo žodžiais nieko negaliu jums pasakyti, pasakysiu jums Pauliaus žodžiais: „Tu, Dievo žmogau, siek teismo, maldingumo, nes tau duotos Dievo gairės. Mes tarnaujame Dievo liaudžiai,

tuo pačiu mes tarnaujame pačiam Kristui. Šv. Mišių metu giedojo parapijos Sumos choras ir solistai Mindaugas Žimkus bei Mindaugas Jankauskas.

Po palaiminimo padėkos žodį kunigams jubiliatams tarė parapijos pastoracinės tarybos narė Rimutė Lipšienė ir bazilikoje nuskambėjo „Ilgiausių metų“. Atsidėkodamas klebonas tarė: „Ačiū visiems, kurie buvote bendroje maldoje. Dėkoju broliams kunigams. Ačiū giesmininkams, ačiū jums visiems,

kurie bendroje maldoje prisiminėte ne tik mus, kunigus, bet ir visus tuos, kurie mums padėjo siekti kunigyستės. Kaip profesorius per pamokslą sakė, mes meldžiamės už jus, bet prašome ir jus melstis už mus, nes maldos jėga yra labai galinga, mes nesame tobuli, todėl mums ypač reikalinga jūsų malda, stipri malda, kuri mums padėtų skelbti Evangeliją ir nešti jums. Tegul šis vakaras būna mūsų visų įsipareigojimas būti maldoje vieniems už kitus.“

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus skulptūros iškilmingas pašventinimas sekmadienio Sumos Mišiose

Rugsėjo 25 d. į 11 val. Sumos šv. Mišias Kristaus Prisikėlimo bazilikoje gausiai susirinko ne tik mūsų parapijiečiai, bet ir svečiai, atvykę pasveikinti gerbiamo monsinjoro sidabrinio kunigyستės jubiliejaus proga.

Šv. Mišias už parapiją aukojo klebonas mons. V. Grigaravičius. Pasveikinęs tikinčiuosius, o ypač susirinkusius ruošti Pirmajai šv. Komunijai vaikučius su tėveliais, klebonas tarė: „Šiandien aš melsiuosi už savo tėvelius, dėstytojus ir už jus. Dėkoju Dievui, dėkoju Jums visiems. Jei Viešpats gražintų laiką atgal, aš vėl pasirinkčiau kunigyستę. Dėkoju, kad esate Jūs, Bažnyčios bendruomenė, nes aš esu tik įrankis ir darau man pavestus darbus.“

Per homiliją monsinjoras, komentodamas Luko Evangelijos skaitinį apie turtuolį ir prie jo vartų gulintį vargšą Lozorių, kvietė pamąstyti apie tai, kas laukia žmogaus, kai baigsis jo žemiškasis gyvenimas.

Po homilijos klebonas pašventino naująją Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus skulptūrą, kurią iš balto marmuro nukaldino skulptorė Asta Vasilauskaitė ir prie kurios atsiradimo auka prisidėjo dosnios širdies parapijiečiai.

Po to kun. Linas Šipavičius teologiškai paaiškino ant skulptūros pamato esantį užrašą: „Sek paskui mane“ (Jn 21, 19):

– Jėzus taria „pašaukimo“ žodžius įvairiose gyvenimiškose žmonių situacijose. Pačioje Evangelijos pradžioje Jis nusprendžia pašaukti pirmuosius mokinius ir sako Pilypui: „Sek paskui mane“ (Jn 1, 43). Tai ne šiaip sau pasakyti žodžiai, tačiau tai yra pašaukimo raktas. Šiuo raginimu Jėzus kviečia tapti Jo mokiniu,

Jo Evangelijos šaukliu. Kada pirmoji krikščionių bendruomenė patiria įvairius pašaukimo sunkumus, Jėzus juos stiprina šiais ištartais žodžiais: „Sek paskui mane“ (Mt 8, 22; Lk 9, 59). Sinoptiniai evangelistai aprašo mutininko – nusidėjėlio Levio (t. y. Maito) pašaukimą tais pačiais Jėzaus ištartais žodžiais (Mt 9, 9; Mk 2, 14; Lk 5, 27). Turtingas jaunuolis, kuris klausia Jėzaus: „Ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ (Mk 10, 17), sulaukia iš Mokytojo to paties atsakymo – „Sek paskui mane“ (Mt 19, 21; Mk 10, 21; Lk 18, 22). Ir paskutinėje scenoje po prisikėlimo Jėzus tarytum vėl atgaivina mokinių tikėjimą ir apaštalui Petriui taria: „Sek paskui mane“ (Jn 21, 19, 22). Šis Jėzaus kvietimas turi labai aiškią tarnystės liniją: sekti Jėzumi – tai reiškia Jį lydėti, draugauti, bendrauti, bičiuliuotis.

Skulptūros pašventinimo apeigas klebonas mons. Vytautas baigė malda: „Nuolankiai tave, Viešpatie, prašome, kad tavo

tikintieji, garbindami šį Kristaus atvaizdą, būtų tokio nusistatymo, kaip Jėzus Kristus, ir tie, kurie nešiojo žemiško žmogaus atvaizdą, kada nors nešiotų ir dangiškojo. Tebūna tavo Sūnus jiems, Tėve, kelias, kuriuo pas tave eina, tiesa, apšviečianti jų širdis, gyvenimas, kuriuo stiprinasi ir gyvena, tebūna jiems šviesa, išskleidanti kelio šešėlius, uola, ant kurios ilsėtusi pavargę, durys, kurios atsiveria į naująją Jeruzalę. Jis gyvena ir viešpatauja per amžius.“

Pasibaigus šv. Mišioms, choras užgiedojo „Ilgiausių metų“: sveikino bei dėkojo parapijos jaunos šeimos su savo mažyliais, tiesiančiais gėles klebonui, tikybos mokytojai, pagyvenusių žmonių sambūris „Senjorai“, Marijos legiono narės, Žaliakalnio seniūnijos atstovai su seniūnu B. Girdausku ir bendruomenės „Žaliakalnio aušra“ atstovai.

Visokeriopos Dievo palaimos, Šventosios Dvasios dovanų ir Švč. Mergelės Marijos globos, mielas klebone!

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis